Ч. 258. Субота 2 грудня (19 падолиста) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Проєкт закона о вислуженині для приватних урядників в Австриї.

II.) Щож дістає ся за вплачувані вкладки? Насамперед ренту на случай нездібности до праці. Тота рента виносить по 120 вкладкових місяцях як до кляси платні 190 до 900 корон. Але она збільшає ся по кождих 12 вкладкових місяцях понад ті 120 вкладкові місяці о 9 до 45 корон річно. (На случай каліцтва при виконуваню служби не треба аж тих 120 місяців вкладкових, щоби одержати ренту). За нездібного до праці уважає ся того, котрий внаслідок якогось каліцтва або ослаблення на умі не може дальше виконувати своїх дотеперішних обовязків служ бових, але не того, котрий ще внаслідок своїх сил до роботи міг би ще знайти таку службу, в котрій міг би заробляти більшу суму, як виносила би его рента, а відтак і не того, котрий умисно зробив би себе нездібним або став ся нездібним внаслідок якогось злочину, доказаного єму карним судом.

Яко ренту на старість уважає ся ренту нездібности до праці по 480 місяцях вкладкових, значить ся по 40 літах служби і то без доказу, що хтось нездібний до служби. Рента на старість виносить длятого від 450 до 2250 корон річно. Ренту для вдовиці виплачує ся половину з ренти нездібности до праці мужа, яку він побирав дійстно в часі своєї смерти або міг би був еї побирати. Услівя для побираня вдовичої ренти суть такі, що супружество мусить що найменше один рік тревати і що обезпечений оженив ся ще перед скінченим 50 роком житя та що вдовиця в часі смерти мужа не була з еї вини судово розведена а також, що їй не доказано судовим вироком, що она свого мужа убила. Коли би померший оженив ся вже тоді, коли побирав ренту нездібности до праці, то вдовиця по нім не має також права до вдовичої ренти.

Що до датку на виховане дітий, то для кождої дитини, котра остала ся сиротою по батькови, виплачує ся 25 прц., а для дитини, що осталась сиротою по батькови і матери, виплачує ся 50 прц. тої вислуженини, яка припала би обезпеченому по 120 місяцях вкладкових. Однак поза процентово близше обмежену суму не сьміє даток на виховане переходити. Також і незаконні діти обезпеченої женщини мають право до ренти, але діти по обезпеченім батькови мусять бути із законного подружа або леґітимовані. Наконець однораз ова відправа виносить подвійну суму тої вислуженини, яка належалась би по 120 місяцях вкладкових і вдовиця або оставші діти можуть зажадати еї при смерти обезпеченого, заким ще скінчить ся час, до котрого їм вільно того жадати. — О постановах проєкту що до виплати, задавненя поборів, вигасненя обовязку обезпеченя і т. д. годі нам тут розписувати ся; то лиш треба ще зазначити, що проєкт закона крім обовязку обезпеченя признає також і право до обезпеченя.

Для переводженя обезпеченя має бути оснований центральний державний інститут пенсийний, котрого членами мають бути всі приватні урядники і їх служболавці. Настоятельством того інститута мають бути президент і 20 членів по половині із служболавців і урядників приватних. Президента іменує міністер справ внутрішних. Відтак має ще бути установлена комісия надзираюча. Загальні збори складають ся з делеґатів, вибираних виділами краєвих заведень пенсийних. Та й делеґати мають також складати ся по половині із служболавців і обезпечених.

Згадані краєві заведеня пенсийні, для котрих має бути установлений окремий реґулямін, мають бути основані в кождім краю коронім. В краєвих заведенях мають відбувати ся всі зносини з членами, особливо же приниманє зголошень, веденє списів, побиранє премій і т. и. На чолі кождого краєвого заведеня буде стояти оден державний урядник,

---

Між житєм і смертию.

(З італїяньского — А. Маґера).

I.

— Пане доктор, як довго ще маю жити? Ті значучі слова висказала молода ґрафиня Джулія Сільвані до свого лікаря.

Від кількох місяців була та бідна женщина прикована до свого крісла, бо висиханє стриженя спинило поволи еї хід, так що тепер могла она лише оперта на палици і на рамени своєї старої вірної служниці Цецилії поступити кілька кроків від ліжка до фотелю, на котрім відтак цілий день спочивала. Она читала книжки, приймала відвідини своїх приятельок, котрі оповідали їй о новинах в місті, потішали еї і хотіли обудити в ній надію на скоре подужанє.

Найкрасша година була для неї та, коли еї муж по обіді сідав коло неї і еї дитини і старав ся розвеселити еї. Тоді не чула она вже своїх болів, еї бліді лиця набирали трохи живої рожевої краски і сяєво радости і вдоволеня розливало ся по еї зломаній стати

— Як довго ще маю жити, пане доктор? То питанє мусіла недужа ще раз поставити, бо лікар немов би не чув еї, так дуже задумав ся над тим, в який спосіб можна би привернути тій молодій женщині, що сиділа перед ним в своїй синявій одежи і все ще мимо недуги принадно виглядала, еї тілесну сьвіжість і здоровлє.

Лікар спершу не глянув на ґрафиню, бо не хотів їй показати свого заклопотаня, відтак усьміхнув ся і сказав:

— Як ви можете о щось такого питати? Ви не маєте до того ніякої причини!

— Ні, пане доктор — відповіла молода женщина трохи роздратовано — мої болі надто великі, щоби я не мала знати, коли зробить їм смерть вже раз конець.

— Як може лікар відгадати волю Божу? Погляньте на мене, пане ґрафине — додав усьміхаючи ся — я здоровий як дуб, а одна ко то може бути моя послідна гостина у вас.

— Всьо на сьвіті можливе, але чейже для лікаря можливо сказати бодай в приближеню при такій недузї як моя, коли она скінчить ся. Коби я ще лиш кілька місяців могла жити!

Джулія зітхнула.

— Не місяців, пані ґрафине, а літ!

— Ні, ні, пане доктор, я чую найліпше, що наближає ся мій конець і я бажала би лиш, аби вашій штуці удало ся удержати мене при житю ще хоч кілька місяців. Прошу вас тому, не опускайте мене.

Ґрафиня подала лікареви свою малу, білу руку і той попращав еї, стараючи ся силою здержати сльозу, яка тиснула ся до его ока.

Недужа глядїла перед себе і перед еї очима пересували ся хороші образи. Бачила себе милою судженою при боці свого хорошого, елеґантного мужа; она чула довкола себе з уст окруженя в дни свого вінчаня оклики зачудованя і похвал. „Яка хороша пара!“ „Щасливі!“ „Яка хороша!“ „Як ангел!“

Еї гадки завели еї до Неаполя, куди она, вже яко жена, виїхала по весілю з улюбленим мужем. Яка пречудна була та місячна ніч, коли она при боці Арріґа їхала човном по спокійнім мори і притуливши ся до рамени мужа, слухала пісень повертаючих домів рибаків. Новий образ з'явив ся перед еї очима і викликав в еї устах щасливий усьміх. Она стала матерію! В богато украшеній кружевом колисці лежала пречудна дитина, дівчинка і простягала усьміхаючи ся свої дрібні ручки до неї. Який то був щасливий час! З якою гордостию їхала она перший раз в елеґантнім повозі з дитиною, котру держала мамка на руках, з якою щасливою усьмішкою приймала она желаня приятельок і знакомих. Щасливий час, а однако початок еї недуги! Від тоді носила она зародок тої небезпечної недуги в собі, котра поволи але постійно нищила еї цілий орґанізм і вела еї чим раз близше до гробу. Тепер була та хороша женщина живим трупом, що був тягаром для цілого окруженя. Она зітхнула! До еї тілесного болю прилучила ся і тяжка журба, котра більше еї мучила як недуга. Она гадала о сініорі Джільді і на еї лици появив ся біль.

Нараз почула тихий стукіт до дверий. Тяжкі думки щезли, еї очи радістно засьвітились.

— Мамо, вільно мені увійти?

— Ліно, ходи сюди, лікар вже пійшов! — закликала Джулія слабим голосом.

званий тут начальником, і 10 членів, котрі знов складають ся по половині із служводавців і обезпечених. Зпосеред того виділу буде установляти ся рентова комісия.

Дальше знаходять ся в проєкті постанови о загальних зборах краєвих заведень пенсийних. При кождім краєвім заведеню пенсийнім буде установлений постійний мировий суд, зложений з одного постійного предсїдателя, чотирох асесорів і потрібного числа заступників. Предсїдатель і єго заступник будуть іменовані в порозуміню з міністром справ внутрішних зпомежи судових урядників державних а асесори і їх заступники будуть вибирати ся на загальних зборах по половині з помежи служводавців, по половині з помежи обезпечених. Полїтичні і громадскі власти суть обовязані до участи у виконуваню сего закона.

Особливо важною єсть постанова, що обовязок обезпеченя можна сповняти також через обезпеченя в иньшім заведеню, котре може заступити заведенє пенсийне. За такі заведеня уважають ся приватні заведеня асекурацийні, каси пенсийні, каси запомогові і т. п., котрі обезпеченому і єго наслїдникам забезпечують в пересїчи такі користи, котрі що найменше рівнають ся тим, які подають законні постанови. Відтак можуть вкладки обезпечених лиш тоді і в такім відношеню бути висші, о скілько приватне заведенє єсть в силї давати більші користи, як закон постановляє. Приватні заведеня мусять однак так бути устроєні, щоби відповідали асекурацийно-технїчним основам і в статутах мусять бути деякі міри осторожности. Наконець мусять всї урядники приватного заведеня бути також обезпечені.

Отсе суть головні постанови нового проєкту, після котрого всїм приватним урядникам і взагалї всїм, що стоять у висшій приватній службі, має бути забезпечена їх будучність і будучність їх родин без всякої помочи державної, але зато при участи служводавців. На сих послїдних спадають на око великі видатки, але зато можуть они мати той великий хосен, що приватна їх служба буде їх щиро держати ся і вірно для них працювати, щоби тим самим і собі забезпечити будучність. Так праця урядників зрівноважить видатки служводавців.

Вісти полїтичні.

З Ради державної — Битва з ворохобниками під Севастополем.

На вчерашнім засїданю палати послів вела ся дальша дискусия над заявою бар. Ґавча в справі реформи виборчої. Промавляв насамперед пос. Адлєр (социялїст) і сказав, що заява президента мінїстрів о реформі виборчій була енерґічним і розумним виступленєм та взагалї відповідала найлїпше тому, що діяло ся перед брамами парляменту і у всїх містах Австриї. Бесїдник апелював до палати, щоби не ставила перешкод заведеню реформи виборчої, коли Корона дала вже своє призволенє. Загальне право виборче не єсть зовсїм для народностий небезпечне. Нїмцї боять ся реформи виборчої лиш длятого, що на місце теперішних заступників прийшли би дійстні заступники німецкого народу. Бесїдник застеріг ся відтак против того, щоби теперішна палата послів ухвалювала новий реґулямін палати і тим нову палату поставила нїби під куратолю теперішної струпішілої. Наконець заявив бесїдник, що оцїнюванє реформи виборчої було би небезпечне для самої реформи і для публичного спокою.

Опісля промовляв пос. Ґлекнер а за ним пос. Крамарж, котрий висказав своє вдоволенє з причини зміни становища правительства супротив загального права голосованя. Бесїдник хвалив становище президента кабінету, котрий підніс, що роздїл мандатів повинен наступити після королївств і країв. Бесїдник висказав надію, що загальне право голосованя усуне основи централїзациї, позаяк Нїмцї вернуть тоді до автономії і дійдуть до переконаня, що великі справи економічні найлїпше залагоджували в соймах. Бесїдник заявив, що єсть за як найдальше ідучим розширенєм слова і права інтерпельованя, але противний тому, щоби в парляменті панував доказ кулака, замість доказу духа. У всїх верствах суспільности повинно запанувати почутє одвічальности. Послїдні події в Росиї доказують наглядно, яку небезпечність і які страшні наслїдки викликує брак почутя одвічальности не лиш у властий державних, але й у тих, що борють ся против них. Ті, що хотять робити трудности реформі виборчій, беруть велику одвічальність на себе. Противникам реформи може й удасть ся повалити правительство, але заведеня загального рівного права голосованя не спинять, бо того пильнує весь нарід. Акция тота може викликати велику небезпечність для держави, бо маси готові ужити також иньших средств в борбі о своє жаданє, а не лиш спокійної демонстрациї. Бесїдник висказав наконець надію, щоби парлямент ухвалив добрий закон виборчий.

В Росиї настав в теперішну хвилю такий заколот, який буває лиш в часах справдешної революциї: урядники роблять страйк а войско бунтує ся. Бунт маринарки в Севастополи перевисшив в многім бунт залоги „Потемкіна" і бунт кронштадских моряків, але не довів до нїчого так само, як і в обох згаданих случаях. Севастопольский бунт був о стілько ориґінальнійший і грізнійший, що там прийшло було дня 28 падолиста до формальної битви. О сій події наспіла через Льондон слїдуюча вість:

Борба розпочала ся оногди. Ворохобники мали зразу надію на побіду, бо мали в своїх руках 10 воєнних кораблїв і три північні форти. Проча фльота і войско позістали вірні. О 3 год. по полудни почали ворохобники стріляти до міста а відтак вислали двох моряків до адмірала Чухніна з завізванєм, щоби піддав ся; але Чухнїн велїв арештувати посланників та приказав стріляти до ворохобників. Через дві години вела ся завзята битва на суши і мори. Підчас коли 10 кораблїв під командою поручника Шмідта бомбардували місто, революцийне войско і моряки вийшли з касарень, де були забарикадували ся, і почали атакувати місто від сторони суші. Борба артилєриї наробила на обох сторонах величезного спустошеня. Кулї з кораблїв нищили приватні будинки а ще більше будинки публичні і убили богато людий. Жителї міста ховали ся до пивниць. Ворохобники стріляли майже головно лиш в публичні будинки і уряди маринарки, котрі найбільше потерпіли. Розвалено також кілька церков. З другої сторони форти полудневі при помочи побережної артилєриї давали успішну поміч зворохобленій фльоті. Корабель „Очаків" зачав зараз на початку битви потапати; „Днїпер" і иньші лоди торпедові, поцїлені кулями, почали також тонути і до години пішли зовсїм під воду. Комендант зворохобленої фльоти, поручник Шмідт, зранений на смерть, піддав ся остаточно о 5 год. 30 мін. вечером. Тимчасом два вірні полки взяли ся брати приступом на баґнети три північні форти і здобули їх. Страти серед збунтованих моряків суть величезні. Адмірал Чухнїн телєґрафував до царя: „Місто маю в руках". — Але половина того міста то лиш купа румовища.

Весело вбігла до комнати шестилїтна, хороша дівчинка, аби сказати матери „добрий день" і сердечно єї поцїлувати.

— Чи вам нинї лїпше? — спитала Ліна, обіймаючи єї за шию і сумно їй приглядаючись.

Недужа нїчого на то не відповіла, лиш поглянула дитинї в очи і спитала:

— Ти бачила вже нинї сінїору Джільду?

— Так, я мусїла там іти з татом.

— Що она з тобою говорила?

— Велїла вас поздоровити.

— А з татом що говорила?

— Не знаю вже — відповіла дитина боязливо і знов поцїлувала недужу.

— Чи любиш сінїору Джільду так як мене?

— Нї, мамо, я лише вас люблю, не можу сінїору стерпіти.... хочу лиш вас мати...

Бідна дитина мало не розплакала ся. Чиж би она в своїй дитинячій простотї вже підглянула ту хорошу, горду сінїору?

Сінїора Джільда вже яко дванайцятьлїтна дівчина звертала загальну увагу своєю красотою і помимо єї походженя з міщаньскої, але порядної родини, ворожено їй вже тоді велику будучність.

Як пучок рожі розвивала ся Джільда, що побіч своїх тїлесних прикмет мала й незвичайно розвинений ум, котрим пізнала, що женщина може стати всемогучою задля своєї принади, що красота і богатство усувають на сім сьвітї всї перепони. Хорошою була і богатою хотїла стати, аби пізнати житє з всїми єго приємностями. Тому віддала она свою руку з поміж всїх, що о неї добивали ся, а складали ся з самих найбогатших кругів, одному 65-лїтному старцеви, котрий по пятьох лїтах зробив їй ту радість, що помер, полишивши їй великі богатства. Чи она бже осягнула свою цїль? Нї! Она була хороша, богата, але була все лиш сінїора Джільда. До богатства належить також і великий титул. Хотїла стати ґрафинею, до чого лучала ся дуже добра нагода. Коли Джулія наближала ся чим раз більше до гробу, так що в недалекім часї ґраф Сільвані мусїв стати вдівцем, належала Джільда яко сусїдка недужої до тих приятельок, котрі найчастійше відвідували ґрафиню, аби єї розірвати і робити їй надію на скоре подужанє. Але недужі мають часто бистрійший зір, як би можна думати, а до таких належала Джулія. Она скоро побачила, що Джільда приходить не так задля неї, як задля єї мужа, що старає ся пестощами привязати Ліну до себе, що хоче стати єї наслїдницею.

Пестощі дитини перервали ся вскорі, бо увійшов до комнати ґраф. Арріґо був хороший мужчина, середного росту, що самою поставою своєю показував на шляхотске походженє.

— Як тобі нинї, Джуліє? — спитав Арріґо, цїлуючи єї в руку.

— Все однаково! Лїкар робить менї вправдї надію, але я найлїпше чую, як зі мною є.

— Лиш не думай так, Джуліє! Лїпша погода принесе й тобі полекшу.

Відтак почав ґраф сейчас цїлком рівнодушно оповідати о новинах в містї і в полїтичнім сьвітї і тим впровадив жену в лїпший настрій, так що она вкінци розвеселила ся і навіть почула ся щасливою в товаристві улюбленого мужа і люблячої дитини. Поволи ґраф виговорив всї новини і настала коротка перерва.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 1-го грудня 1905.

— Дрібні вісти. П. Президент висшого суду краєвого у Львові др. Алекс. Тхоржпицкий виїхав до Відня на засїдане палати панів і поверне дня 4-го с. м. — Міский ветеринар в Бібрці Давид Бик і міский ветеринар в Болшівцях Густ. Райхман зложили фізикатский іспит. — Торжественне відкрите „Польского дому“ в Чернівцях відбуде ся дня 3 грудня с. р. — В Станиславові відобрав собі жите, напивши ся карболевої кислоти 42-літний Ів. Левицкий, зелізничий магазинер. — В днях 27 і 29 падолиста с. р. убито у Львові 24 коний на мясо і вудженину. — Народний дім у Львові відбуде загальні збори дня 8-го грудня. Із звіту виданого совітом Народного дому довідуємо ся, що маєток єго виносить 1,038.323 корон 40 сот., а дохід в минувшім роцї виносив 104.000 корон.

— З Товариства „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителів і учительок“. Перші загальні збори відділів окружних відбудуть ся: дня 1-го грудня в Рогатинї, 3-го грудня в Коломиї, Косові, Сокали, 8-го грудня в Бібрці і Раві рускій. Довірочна нарада відбуде ся 1-го грудня в Зборові. — На днях внесено вже подання о заснованє першого відділу окр. в Буковинї, іменно в Чернівцях. — Зголошень є вже 1058, дійстних членів 611, а то 547 звичайних, 60 спомагаючих а 4 добродіїв. Оборот касовий від 1-го вересня виносить 3581 К 81 с., в касї є готівка 1685 К 71 с. — Дирекция.

— Відчит про закордонну Україну. В суботу дня 2-го грудня устроює Читальня „Просьвіти“ на передмістю Личаківскім (ул. Личаківска ч. 87) чайний вечір з товарискими забавами, попереджений відчитом тов. Евгена Василієва, Українця з Києва „про закордонну Україну“. — Початок о $^{1}/_{2}$8 год. вечером. Вступ вільний. Гостї пожадані. — Видїл.

— З Коломиї пишуть нам: На дохід приватної учительскої женьскої семинариї руского товариства педаґоґічного відбуде ся сеї суботи, дня 2-го грудня о 6-ій годині вечером в комнатї VI. кл. руської ґімназиї відчит дра Ост. Макарушки: „Спомини з побуту в Берлинї“ з 60 сьвітляними образами найкрасших видів, будівель і памяток. Вступ від особи 50 сот., для молодежи по 20 сот. Видїл сподїє ся, що сей відчит стягне богато нашої патриотичної публики, тим більше, що цїль така гарна.

— „Краєвий Союз кредитовий“ у Львові повідомляє союзні стоваришення, що з днем 20-го жовтня 1905 р. підвисшив Банк краєвий у Львові процентову стопу від безпосередного кредиту з 4% на $4^{1}/_{2}$%, а від посередного кредиту, т. є. за жиром „Краєвого Союза кредитового“, з $4^{1}/_{2}$% на 5%. В „Краєвім Союзї кредитовім“ лишає ся незмінена процентова стопа $5^{1}/_{2}$% від кредиту для кредитових стоваришень. Рівнож взиває ся отсим всї союзні стоваришення, що користають з кредиту в Банку краєвім, аби задля улекшеня діловодства і зменшеня коштів лиш такі векслї присилали до реєскопту, що їх реченець платности припадає на один і той сам день. Для внутрішного діловодства є пожадане, аби реченцї платности припадали в днях 10-го, 15-го, 20-го або 25-го в місяци. В отсих днях зволять союзні стоваришення також визначувати реченцї виплати і сплати позичок. — *Дирекция*

— В Раві рускій — як нам звідтам пишуть — відбуде ся дня 8-го с. м. торжественне посьвячене нового „Руского народного дому“ і отворене „Селяньскої бурси“ для тих учеників, котрі в Раві ходять до школи. Богослуженє розпічне ся в парохіяльній церкві в Раві рускій о годинї 10-ій рано, відтак відбуде ся процесональний похід до Народного дому, де послїдує торжественне посьвячене.

— Страйк в горальни. Із Станиславова доносять, що в горальни коло Тисьменицї, арендованій Гольдфельдом, застрайкували всї робітники в числї 40. Страйкарі жадають підвисшення денної платнї з 60 сот. на 1 К або бодай на 80 сот. З Товмача прибув комісар староства і покликав войско із Станиславова. Жандармерия арештувала трех провідників страйку.

— Значна крадїж. З Цїриху в Швайцариї доносять: В поїздї зелїзницї звязкової загинув грошевий лист, містячий 100.000 франків в банкнотах, висланий окружною касою в Ст. Ґаллен до головної каси в Бернї.

— Дорогі пальцї. Звістний артист-скрипкар Кубелїк, котрий вибирає ся тепер до Нового Йорку, забезпечив свої руки на случай нещастя на суму 400.000 марок. Коли єго яка нещастна пригода приневолить до занехання музичних виступів, тоді зобовязує ся товариство обезпечень виплачувати єму денно 250 марок. Коли би артист утратив один палець, відбере одноразову суму 200.000 марок.

— Віче злодіїв. Дня 12 с. м. — як доносить „Русская Газета“ — в Москві за рогачкою Кресловскою відбуло ся незвичайне віче, а то — віче злодіїв. Брало у вічи участь близько 600 осіб. Злодії досить згідно подїлили цїле місто на дїльницї, а то в тій цїли, аби не перешкаджати собі взаїмно в „роботї“. — Взагалї віче минуло досить спокійно. Вправдї кілька разів розпочинали ся малї бійки, але „честнїйша“ часть зборів, побоюючи ся імовірно поліциї, переривала сейчас всї спори.

— Арештованє дефравданта. З Опави доносять: Арештовано тут якогось Рильмана, переслїдуваного стежними листами за те, що яко управитель гр. Плятера спроневірив на єго шкоду значні суми. Прибув він до Опави під чужим назвищем на похорон сестри, але тут єго пізнали і арештували.

Телеґрами.

Відень 1 грудня. Вість, мов би росийскі ворохобники забрали в Батумі один корабель австрийского Льойда єсть безосновна.

Відень 1 грудня. N. fr. Presse одержала депешу з Петербурга, після котрої воєнний стан в 10 ґуберніях Царства польского має бути знесений.

Берлин 1 грудня. В кругах фінансових розійшла ся чутка, що в Петербурзї вибух страйк вояків і моряків.

Петербург 1 грудня. (Пет. Аґ.). Нинї вибухли розрухи в 2. баталїонї саперів ґвардиї. Вояки домагають ся арештованих вчера проводирів випустити. Страйк в урядї телеґрафічнім якраз розпочав ся.

Петербург 1 грудня. Корабель „Буг“, на котрім було 300 мін, затопив капітан того корабля з обави великого вибуху.

Петербург 1 грудня. Ситуация в Севастополи, де знаходить ся 21.000 войска з артилєриєю, єсть дуже поважна. Вчера о 3 год. на єскадрі чорноморскій, котра сполучила ся з „Очаковом“, вивішено замість фляґи сьв. Андрея, червоний прапор. Ескадру завізвано сиґналами з цїлєчвини, щоби піддала ся. На то завізванє наступила відмовна відповідь. Тоді батериям, уставленим на північній сторонї приказано стріляти, але батериї відмовили і станувши по сторонї ворохобників, почали бомбардувати місто. Поручник Шмідт командував ескадрою. Половина міста знищена. Кораблї „Очаків“ і „Днїстер“ затонули, „Потемкін“ єсть сильно ушкоджений. Затонуло також кілька торпедовців. По зраненю поручника Шмідта, ворохобники піддали ся.

Константинополь 1 грудня. Вчерашна рада міністрів не порішила нїчого в справі мекедоньскій. Нинїшна надзвичайна рада має залагодити справу.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·59	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск. Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск. Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезо
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

5 корон і більше
денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має виливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерсплац 7. I.—469.

Інсерати

приймає

Аґенция
дневників

Ст. Соколовского
Львів, Пасаж
Гавсмана ч. 9.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР"

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на **4%** і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жадане **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виновідженя (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Дністер" своїм членам на **6%**; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) **5%**; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки.**

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до **„Дністра".**

ЧЛЕНАМИ можуть бути тілько **члени обезпечені в „Дністрі".**

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цїли. — Дотепер уділив „Дністер" на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Дністер" з днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	**1,783.673 К**	**Позички уділені** .	**1,616.402 К**
Уділи членьскі . .	**139.117 К**	**Цінні папери** . .	**123.627 К**
Фонди резервові .	**26.576 К**	**Льокациї** . . .	**169.456 К**
		На рахунку біж. .	**81.968 К**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).